

безпеки як складової економічної безпеки підприємства; рівень фінансової безпеки на основі визначення загального стану фінансової діяльності підприємства; інтегральний показник фінансової безпеки підприємства.

Отже, забезпечення фінансової безпеки є одним із основних завдань керівництва кожного підприємства, що повинне бути направлене на підтримку його фінансової стійкості, ліквідності та платоспроможності, допомогу у визначенні внутрішніх і зовнішніх загроз діяльності підприємства та напрямків їх подолання, обранні та впровадженні фінансової стратегії.

О. А. Розкошна, канд. екон. наук, доц.,
ДВНЗ "Українська академія банківської справи НБУ"

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ОРГАНІЗАЦІЙ

В умовах ринкової економіки керівники вітчизняних бізнес-структур стикаються з численними фінансовими проблемами, а саме: нестача коштів на рахунках або ж, навпаки, їх надлишок у той момент, коли вони не потрібні, визначення найбільш прибуткових напрямків бізнесу в процесі вирішення питань, пов'язаних з інвестуванням тощо. Складність процесів планування майбутнього прибутку та оцінка теперішнього фінансового стану підприємства змушують управлінців досить серйозно ставитися до формування системи фінансового менеджменту. Організація фінансової діяльності підприємства повинна сприяти процесу формування капіталу, розподілу прибутку, утворенню грошових фондів, ефективним відносинам із державними інституціями, фінансово-кредитними установами тощо. Тому реалізація фінансового менеджменту може бути забезпечена завдяки складній системі управління фінансами, яка уособлюватиме необхідні елементи (засоби), що виконуватимуть певні функції у відтворювальному процесі, і капітал, що забезпечуватиме фінансування підприємницької діяльності.

Основою побудови ефективної системи фінансового менеджменту повинні стати визначення та подальша реалізація принципів управління фінансовою системою, зокрема: плановість і системність; цільова спрямованість; диверсифікованість; стратегічна орієнтація. Сутність принципу плановості та системності полягає в необхідності тісного взаємозв'язку процесів фінансування з напрямками розвитку діяльності підприємств, їх можливими перспективами. Відповідно принцип цільової спрямованості – у спрямуванні фінансових коштів на досягнення цілей підприємства. Принцип диверсифікованості управління фінансами передбачає

збільшення асортименту виробленої продукції, що сприятиме розширенню території реалізації товару та комплексності обслуговування споживачів. Диверсифікованість виробництва забезпечуватиме підвищення рентабельності діяльності, зниження ризиків банкрутства та високий рівень конкурентоспроможності. Стратегічна орієнтація системи управління фінансами обумовлюватиме ведення фінансової діяльності відповідно до місії, загальної мети та стратегії розвитку підприємства. Стратегічна орієнтованість є провідним принципом, що визначатиме напрямки капіталовкладень господарюючих суб'єктів. Інтегрованість системи управління фінансами з загальною системою управління підприємством, тісний зв'язок з іншими видами функціонального менеджменту, адаптивність і високий динамізм щодо врахування змін у бізнес-середовищі сприятимуть отриманню більшого прибутку господарськими формуваннями в майбутньому, фінансуванню інноваційно-інвестиційної діяльності, формуванню додаткових джерел фінансування основних видів діяльності тощо. Також, враховуючи вітчизняний і зарубіжний досвід управління фінансами, універсальними управлінськими функціями у сфері фінансів слід вважати: визначення мети фінансового розвитку суб'єкта господарювання; розробку фінансової стратегії та фінансової програми; визначення інвестиційної та кредитної політики; визначення кошторису витрат фінансових ресурсів для всіх підрозділів суб'єкта господарювання; розробку плану грошових потоків, фінансових планів; участь у розробці бізнес-плану суб'єкта господарювання; комплексний аналіз фінансової діяльності організації та її структурних підрозділів.

Отже, враховуючи вищезазначене, можна констатувати, що система фінансового менеджменту значною мірою сприятиме зменшенню кількості збиткових формувань, забезпеченню їх фінансової стійкості та конкурентоспроможності.

*Л. Б. Рябушка, канд. екон. наук, доц.,
ДВНЗ "Українська академія банківської справи НБУ"*

РОЛЬ МЕХАНІЗМУ МІЖБЮДЖЕТНИХ ВІДНОСИН У РЕГУЛЮВАННІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ

Сьогодні реалії міжбюджетних відносин охоплюють як фінансово сильні, так і слабкі бюджети на всіх рівнях адміністративно-територіального поділу з метою забезпечення проведення єдиної бюджетної політики в країні. Механізм міжбюджетних відносин є найбільш динамічною частиною бюджетної політики та активно використовується державою для регулювання соціально-економічних процесів у суспільстві.